

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 21CoE/311/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216220107
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eugen Palášthy
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1216220107.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eugena Palášthyho a členov senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Moniky Školníkovej, v exekučnej veci oprávneného: D. U., M.. XX.X.XXXX, A. U. C. XXX, C., štátny občan SR, zastúpeného ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s.r.o. (zmena obchodného mena od 25.4.2019), M. Pišúta 936/16 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti povinnému: Š. M., M.. X.X.XXXX, A. U. U. XXXX/XX, Q., štátny občan SR, zastúpenému LÖWY & LÖWY s.r.o., Slowackého 56 Bratislava - Ružinov, IČO: 47 236 230 vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom so sídlom Exekútorského úradu Zámocká 30, Bratislava, pod sp. zn. EX 4881/2016, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 42.728,88 eura a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 55Er/3815/2016-210 zo dňa 25.9.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave, uznesenie Okresného súdu Bratislava II pod č. k. 55Er/3815/2016-210 zo dňa 25.9.2018 m e n í tak, že návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením povolil odklad predmetnej exekúcie až do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012, o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy a to s odkazom na ustanovenia § 56 ods. 2, ods. 6, ods. 8, ods. 9, § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“) a § 580 Občianskeho zákonníka.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dňa 5.6.2017 povinný doručil súdu prvej inštancie návrh na odklad exekúcie, ktorý odôvodnil prebiehajúcim konaním na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012, ktorého predmetom je spor povinného v procesnom postavení žalobcu proti žalovanej, ktorá je svokrou oprávneného a v ktorom sa povinný ako žalobca domáha určenia neúčinnosti darovacej zmluvy, ktorou oprávnený previedol na svoju svokru vlastnícke právo k nehnuteľnostiam s úmyslom ukrátiť povinného ako veriteľa zo zmluvy o pôžičke. Súd prvej inštancie uznesením pod č. k. 55Er/3815/2016-119 zo dňa 22.6.2017 povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vo veci samej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012, proti ktorému podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie a ktoré bolo následne uznesením Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 21CoE/296/2017-171 zo dňa 20.2.2018 zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepreskúmateľné a zmätočné, pričom exekučný súd rozhodol o návrhu povinného na odklad exekúcie bez toho, aby tento návrh postúpil oprávnenému na vyjadrenie, čo malo za následok porušenie práva odvolateľa na spravodlivé súdne konanie a odňatie možnosti odvolateľa konať pred súdom s tým, že pri opätovnom rozhodovaní súd prvej inštancie musí prihliadnúť na tvrdenia oboch účastníkov konania. Súčasne odvolací súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. II.ÚS/1/2009-29 zo dňa 15.1.2009 z odôvodnenia ktorého vyplýva, že povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 EP predpokladá preukázanie povinným takých okolností, z ktorých vyplýva,

že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 EP. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že exekučným titulom je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.5.2015, ktorým zaviazal žalovaného (povinného) na zaplatenie sumy 43.430,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,- eur od 17.4.2011 do zaplatenia a zo sumy 39.150,- eur od 1.6.2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi (spoločnosti HELIOS, s.r.o.) priznal náhradu trov konania vo výške 781,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eura. Zmluvou o postúpení pohľadávky bola predmetná pohľadávka postúpená zo spoločnosti HELIOS, s.r.o. na oprávneného, ktorý si jednostranným zápočtom zo dňa 13.10.2016, ktorý bol doručený povinnému dňa 20.10.2016, započítal vzájomné pohľadávky, ktoré majú účastníci voči sebe a to tým spôsobom, že oprávnený svoju pohľadávku po vyčíslení istiny, úrokov z omeškania a trov vo výške 67.780,19 eura k dátumu 13.10.2016 započítal voči pohľadávke povinného vo výške 25.051,31 eura priznanej povinnému rozsudkom Okresného súdu Ružomberok pod č. k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod č. k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.8.2016, pričom po vzájomnom započítaní pohľadávok, ktoré sú spôsobilé na započítanie a vzájomne sa kryjú, predstavovala pohľadávka oprávneného sumu 42.728,88 eura, ktorá je predmetom návrhu na vykonanie exekúcie. Okresný súd Ružomberok medzitimným rozsudkom č. k. 6C/36/2012-292 zo dňa 16.5.2017 rozhodol, že pohľadávka žalobcu (povinného) voči oprávnenému, vyplývajúca z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/52/2012-527, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8C/39/2016-582 zanikla započítaním jednostranným právnym úkonom oprávneného listom zo dňa 13.10.2016. Odvolací súd v Žiline uznesením č. k. 7Co/286/2017-346 medzitimný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok, nakoľko za súčasnej právnej úpravy nemožno rozhodnúť o „čiastkovom“ práve strán sporu a rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok sa netýka práva medzi stranami sporu, ale medzi žalobcom (povinným) a treťou osobou (oprávneným). Súd prvej inštancie ako exekučný súd v predmetnom napadnutom uznesení vyslovil názor, že odvolací súd v Žiline zrušil rozhodnutie ohľadom započítania pohľadávok opodstatnene a v ďalšom priebehu konania Okresný súd Ružomberok sa bude zaoberať otázkou platnosti započítania. Pokiaľ by súd rozhodol o tom, že započítanie oprávneného je neplatné, možno podľa názoru súdu prvej inštancie očakávať zastavenie exekúcie a teda je daný dôvod na povolenie odkladu exekúcie. Povinný navyše zložil do depozitu súdnemu exekútorovi vymáhanú sumu, teda aj v prípade procesného neúspechu povinného bude nárok oprávneného uspokojený. Predmetom tohto exekučného konania je značná suma a v prípade, ak bude povinný v konaní pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 úspešný, bude povinný poškodený vedením tohto exekučného konania, pričom navrátenie do pôvodného stavu je v exekučnom konaní vylúčené. Z uvedených dôvodov súd návrhu povinného na povolenie odkladu exekúcie vyhovel.

3. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh povinného na odklad exekúcie zamietne. Oprávnený v odvolaní uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 sa povinný ako žalobca domáha proti žalovanej J. C., určenia neúčinnosti darovacej zmluvy č. V 2271/11 zo dňa 4.1.2012, ktorou oprávnený a jeho manželka darovali nehnuteľnosti J. C. a v tomto konaní povinný ako žalobca tvrdí, že je veriteľom oprávneného a preto sa odporovacou žalobou domáha neúčinnosti darovacej zmluvy. Podstatou celej obrany povinného v tomto exekučnom konaní je skutočnosť, že neuznáva zápočet zo dňa 13.10.2016, ktorým si oprávnený jednostranne započítal časť svojej pohľadávky priznanej exekučným titulom, na podklade ktorého sa vedie táto exekúcia, proti pohľadávke povinného vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.9.2015. Oprávnený v odvolaní poukázal na skutočnosť, že súdne konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 nie je súdnym konaním, v ktorom by sa riešila právoplatnosť alebo vykonateľnosť exekučného titulu a to ani ako predbežná otázka. Ide o konanie o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorého oprávnený nie je navyše ani účastníkom. Oprávnenému nie je zrejmé, ako toto súdne konanie sp. zn. 6C/36/2012 súvisí s touto exekučnou vecou a prečo súd povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia veci samej, t.j. do právoplatného skončenia konania o určení neúčinnosti darovacej zmluvy, keď v tomto súdnom konaní sa riešia úplné iné skutkové a právne okolnosti týkajúce sa odporovateľnosti uvedeného právneho úkonu a to ešte aj medzi inými účastníkmi. Exekučný súd nemôže odkladať exekúciu len s poukazom na nejaké neurčité tvrdenie, že na Okresnom súde v Ružomberku, v spore vedenom pod sp. zn. 6C/36/2012 sa má rozhodnúť (a to ani nie vo veci samej) o prejudiciálnej otázke, a teda o neplatnosti jednostranného úkonu oprávneného (zápočet zo dňa 13.10.2016). Návrh na odklad exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 EP sa musí odôvodniť konkrétnymi skutkovými a právnymi okolnosťami, z ktorých musí byť zrejmé, že možno očakávať

zastavenie exekúcie z niektorého z dôvodov uvedených v § 57 EP. Oprávnený v odvolaní zdôraznil, že v konaní pod sp. zn. 6C/36/2012 sa nerieši otázka exekučného titulu a jeho právoplatnosti, alebo nejaký dôvod zániku pohľadávky oprávneného vymáhanej v tomto exekučnom konaní proti povinnému (alebo akýkoľvek iný dôvod, pre ktorý by bolo možné očakávať zastavenie exekúcie v zmysle § 57 EP), ale úplne iný nárok (odporovateľnosť právneho úkonu) a medzi inými účastníkmi. Ak by sa aj v tomto súdnom konaní sp. zn. 6C/36/2012 prejudiciálne riešila otázka platnosti jednostranného zápočtu zo dňa 13.10.2016, nemôže to mať na toto exekučné konanie žiadny vplyv, keďže v tomto exekučnom konaní oprávnený vymáha proti povinnému už len zostatok pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, ktorá nezanikla uvedeným zápočtom. Povinný neuznávajúc uvedený zápočet, podal proti oprávnenému návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky, ktorá mu bola proti oprávnenému priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.9.2015 a toto exekučné konanie sa vedie na Okresnom súde v Ružomberku pod sp. zn. 5Er/583/2017. Podaním zo dňa 9.10.2017 oprávnený predložil exekučnému súdu uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 5Er/583/2017-66 zo dňa 26.9.2017, ktorým súd vyhovel námietkam oprávneného (v tom konaní povinného) D. U., keď uznal platnosť zápočtu zo dňa 13.10.2016 a teda uznal, že pohľadávka oprávneného v tom konaní Š. M. vyplývajúca z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.9.2015 zanikla započítaním listom zo dňa 13.10.2016. Aj tento exekučný súd teda uznal platnosť uvedeného zápočtu. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoE/32/2018 zo dňa 28.6.2018 bolo potvrdené vyššie uvedené uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 5Er/583/2017-66 zo dňa 26.9.2017. Aj Krajský súd v Žiline konštatoval zánik predmetných vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného započítaním. V dôsledku toho bola uvedená exekúcia uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 5Er/583/2017-134 zo dňa 6.9.2018 zastavená a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 13.9.2018 a vykonateľnosť dňom 12.9.2018. Oprávnený v odvolaní vytykal súdu prvej inštancie, že napadnuté uznesenie je opätovne nezrozumiteľné a nepreskúmateľné s tým, že ide opätovne o arbitrárne rozhodnutie, ktoré nemá oporu v zistenom skutkovom stave veci. Súd prvej inštancie sa v napadnutom uznesení vôbec nevysporiadal s argumentáciou oprávneného, ktorú oprávnený predložil súdu viacerými podaniami. Súd prvej inštancie vôbec neodôvodnil, prečo by vyslovenie neplatnosti zápočtu bolo dôvodom na zastavenie tejto exekúcie. Oprávnený v odvolaní uviedol, že ak by aj v súdnom konaní pod sp. zn. 6C/36/2012 bolo rozhodnuté o neplatnosti jednostranného úkonu oprávneného, ktorým došlo k započítaniu jeho pohľadávky s pohľadávkou povinného, tak to nebude mať na toto exekučné konanie žiadny vplyv, keďže v tomto exekučnom konaní oprávnený vymáha už len zostatok pohľadávky, ktorá nebola započítaná. Ak by aj súd rozhodol o neplatnosti jednostranného zápočtu, tak by o to viac mohol oprávnený vymáhať od povinného predmetný nárok v tomto exekučnom konaní, t.j. celý nárok, ktorý mu bol priznaný predmetným exekučným titulom.

4. Povinný sa k odvolaniu oprávneného vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu, doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.10.2018 elektronicky, s autorizáciou podľa osobitného predpisu ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za správne tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke. Je realitou, že oprávnený v súčasnosti nedisponuje žiadnym majetkom, pričom pokiaľ by nedošlo k povoleniu odkladu a prišlo by k vymoženiu pohľadávky, pričom v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok, v súvislosti s ktorým je povolený odklad by vyšlo najavo, že pohľadávka oprávneného neexistuje, povinný by sa už nikdy nedomohol svojich finančných prostriedkov. Súčasne povinný zdôraznil, že vložil peňažné prostriedky na osobitý účet súdneho exekútora a to v rozsahu vymáhanej pohľadávky a trov exekúcie a teda ani povolením odkladu nehrozí nebezpečenstvo, že by neprišlo k uspokojeniu pohľadávky. Oprávnený v rámci odvolania neuviedol žiadnu novú skutočnosť a výlučne sa zamerlal na vytrhávajúce izolovaných viet či myšlienok z kontextu viacerých konaní a rozhodnutí, ktoré sú vedené medzi účastníkmi exekučného konania. V čase rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn. 21CoE/296/2017 zo dňa 20.2.2018 tento nemal vedomosť a nemal k dispozícii rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/286/2017 zo dňa 24.1.2018, v ktorom je uvedené, že „Určenie zániku pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi D. U. je tzv. prejudiciálnou otázkou čiastočnou, ktorej vyhodnotenie je dôležité z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.“. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Okresného súdu Ružomberok, ktorý bol vydaný tak, že povinný nemal vedomosť o priebehu predmetného konania s poukazom na objektívne okolnosti v rozhodujúcom období (povinný sa v čase doručovania písomností v mieste, kde mu tieto boli doručované, nezdržoval, čo je zrejmé aj z toho, že mu nebolo možné doručiť platobný rozkaz a vo veci bolo rozhodnuté až rozsudkom pre zmeškanie). Následne po tom, ako povinný získal na základe právoplatného rozsudku pohľadávku voči oprávnenému v predmetnom exekučnom konaní, prišlo k postúpeniu pohľadávky voči povinnému na oprávneného. Povinný sa pokúšal o obnovu konania, ktoré však bolo zastavené s poukazom

na skutočnosť, že pôvodný žalobca v konaní zanikol (uznesenie Okresného súdu Ružomberok č. k. 1Cb/99/2016-31). Jediná alternatíva, kde zostáva možnosť preskúmania existencie pohľadávky oprávneného a povinného je práve konanie na Okresnom súde Ružomberok, do skončenia ktorého súd prvej inštancie povolil odklad exekúcie. Podľa povinného nie je relevantné, že v tomto konaní nepríde priamo k zrušeniu exekučného titulu, resp. to nebude mať dopad na jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, avšak relevantné bude, či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti, resp. spôsobili zánik nároku. S týmito dôvodmi zastavenia exekúcie počíta priamo Exekučný poriadok v ustanovení § 57 v znení účinnom do konca marca 2017 a k tomuto podľa povinného možno dospieť práve v konaní na Okresnom súde Ružomberok. Oprávnený argumentuje, že zápočet už bol preskúmaný a bola potvrdená jeho platnosť, k čomu povinný v predmetnom vyjadrení uviedol, že skutočnosť, že exekučné konanie na Okresnom súde Ružomberok bolo právoplatne zastavené ešte neznamená, že povinný nebude môcť podať návrh opäť, pokiaľ príde k zmene rozhodujúcich skutkových okolností, t.j. po rozhodnutí Okresného súdu Ružomberok v konaní sp. zn. 6C/36/2012 a preukáže sa, že postúpenie pohľadávky na oprávneného bolo neplatné, nakoľko pohľadávka v čase jej postúpenia neexistovala, keď pôvodný veriteľ si ju nárokoval napriek tomu, že mal vedomosť, že ju dlžník splnil, o čom podľa tvrdenia povinného existujú aj relevantné dôkazy, ktoré sa už nachádzajú v spise Okresného súdu Ružomberok.

5. K vyššie uvedenému vyjadreniu povinného sa oprávnený vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 9.11.2018, doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.11.2018 elektronicky, s autorizáciou podľa osobitného predpisu, v ktorom uviedol, že trvá na svojom odvolaní zo dňa 10.10.2018 s tým, že povinný vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne také rozhodné skutočnosti, ktoré by mali za následok akúkoľvek zmenu alebo doplnenie skutkovej alebo právnej argumentácie oprávneného. Ani z vyjadrenia povinného nevyplýva, aký vplyv môže mať súdne konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 na právoplatnosť alebo vykonateľnosť predmetného exekučného titulu. Povinný uvádza, že „Jediná alternatíva, kde zostáva možnosť preskúmania existencie pohľadávky oprávneného a povinného je práve konanie na Okresnom súde Ružomberok“ a to s poukazom na to, že v tomto konaní sa má posudzovať platnosť predmetného zápočtu. Táto argumentácia povinného je podľa oprávneného absolútne nesprávna a oprávnený sa k nej už komplexne vyjadril v odvolaní s tým, že v uvedenom súdnom konaní sp. zn. 6C/36/2012 povinný nenapáda exekučný titul, ale jednostranný zápočet zo dňa 13.10.2016, ktorý nemá vplyv na toto exekučné konanie, keďže v tomto konaní oprávnený vymáha už len nezapočítaný zostatok svojej pohľadávky priznanej exekučným titulom.

6. K vyjadreniu oprávneného zo dňa 9.11.2018 sa povinný vyjadril písomným podaním svojho právneho zástupcu doručeným súdu prvej inštancie dňa 6.12.2018 elektronicky, s autorizáciou podľa osobitného predpisu, v ktorom uviedol, že oprávnený v podanom vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti, pričom duplikuje aj svoju predchádzajúcu právnu argumentáciu. V tejto súvislosti povinný poukázal na to, že oprávnený úplne ignoruje skutočnosť, že práve a len v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012, do skončenia ktorého súd prvej inštancie povolil odklad exekúcie, má súd možnosť preskúmať existenciu pohľadávky oprávneného a povinného. V predmetnom konaní má súd dokonca nielen možnosť, ale v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu aj povinnosť preskúmať zánik spornej pohľadávky tak, ako to vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/286/2017-346 zo dňa 24.1.2018. Povinný zdôraznil, že nie je relevantné, že v tomto konaní nepríde priamo k zrušeniu exekučného titulu, resp. to nebude mať dopad na jeho právoplatnosť a vykonateľnosť (tak ako sa mylne domnieva oprávnený), avšak relevantné bude, či po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti, resp. spôsobili zánik nároku. Povinný má za to, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať platnosť zápočtu, pokiaľ nastal pred začatím exekučného konania a uvedená otázka môže byť posúdená len v konaní pred Okresným súdom Ružomberok, pričom práve v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 už boli predložené relevantné dôkazy o zániku spornej pohľadávky. V predmetnom konaní súd zároveň vyzval na predloženie originálov príjmových dokladov na preskúmanie toho, či skutočne ide o podpisy D. U. a teda je nepochybné, že súd sa v tomto konaní bude zaoberať zánikom predmetnej pohľadávky, ktorá skutočnosť bude mať vplyv na to, či nastali okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti, resp. spôsobili zánik nároku.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

8. Z obsahu predmetného spisu odvolací súd zistil, že dané exekučné konanie začalo dňa 8.12.2016, doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vymožením pohľadávky oprávneného v sume 42.728,88 eura a trov exekúcie súdnemu exekútorovi a to na podklade exekučného titulu, ktorým je

rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 25.5.2015 pod č. k. 8Cb/15/2015-95, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.7.2015 a vykonateľnosť dňa 22.7.2015 a ktorým súd zaviazal povinného v procesom postavení žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi obchodnej spoločnosti HELIOS, s.r.o. IČO: 31 605 257 sumu 43.430,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,- eur od 17.4.2011 až do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 39.150,- eur od 1.6.2011 až do zaplataenia, trovy konania vo výške 781,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eura, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pohľadávka priznaná exekučným titulom bola obchodnou spoločnosťou HELIOS, s.r.o. IČO: 31 605 257 postúpená na oprávneného zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.7.2015 a postúpenie bolo povinnému oznámené listom obchodnej spoločnosti HELIOS, s.r.o. IČO: 31 605 257 zo dňa 24.7.2015. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že predmetná pohľadávka oprávneného vyplývajúca z exekučného titulu čiastočne zanikla započítaním s inou pohľadávkou povinného, ktorú má povinný voči oprávnenému tak, ako to vyplýva z listu oprávneného „Jednostranné započítanie pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka“ zo dňa 13.10.2016, ktoré bolo doručené povinnému dňa 20.10.2016 s tým, že po takomto započítaní vzájomných pohľadávok potom pohľadávka oprávneného proti povinnému, vyplývajúca z exekučného titulu predstavuje sumu 42.728,88 eura a táto je predmetom daného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie. Z jednostranného započítania pohľadávok zo dňa 13.10.2016 predloženého oprávneným odvolací súd zistil, že oprávnený voči svojej pohľadávke vyplývajúcej z exekučného titulu v celkovej výške 67.780,19 eura (úroky z omeškania vypočítané k dátumu 13.10.2016) započítal pohľadávku povinného v celkovej výške 25.051,31 eur, vyplývajúcu z rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.9.2015 pod č. k. 7C/52/2012-527, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.8.2016 pod č. k. 8Co/36/2016-582, ktorým súd zaviazal oprávneného v procesnom postavení žalovaného na povinnosť zaplatiť povinnému v procesnom postavení žalobcu istinu vo výške 17.600,- eur a úroky z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 17.600,- eur od 1.2.2012 do 13.10.2016 s tým, že rozdiel týchto vzájomných pohľadávok predstavoval sumu 42.728,88 eura, ktorej vymoženie je predmetom danej exekúcie. Ďalej odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie ako exekučný súd poverením pod č. 5102 190875 zo dňa 4.4.2017 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť istinu 42.728,88 eura a trovy exekúcie.

9. Dňa 5.6.2017 bol súdu prvej inštancie doručený návrh povinného na odklad exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 EP, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol predmetným odvolaním dotknutým uznesením a v ktorom povinný uviedol, že na Okresnom súde Ružomberok prebieha pod sp. zn. 6C/36/2012 konanie o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy, kde v procesnom postavení žalobcu vystupuje povinný a žaloba smeruje proti J. C., ktorá je svokrou oprávneného s tým, že v predmetnom konaní sa povinný domáha určenia neúčinnosti darovacej zmluvy, ktorou oprávnený previedol na svoju svokru vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území C., s úmyslom ukrátiť povinného ako veriteľa zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.11.2011. V predmetnom konaní žalovaná ako svoju procesnú obranu zvolila tvrdenie, že pohľadávka, vo vzťahu ku ktorej sa povinný ako žalobca domáha neúčinnosti právneho úkonu, mala údajne zaniknúť započítaním, pričom povinný má za to, že je potrebné, aby Okresný súd Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/36/2012 rozhodol o prejudiciálnej otázke, a to o neplatnosti jednostranného úkonu oprávneného a podľa názoru povinného v prípade, že príde k určeniu, že jednostranný úkon oprávneného ktorým prišlo k započítaniu pohľadávky s pohľadávkou povinného je neplatný, bude to mať dopad na priebeh predmetného exekučného konania.

10. Podľa § 243h ods. 1 EP (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2017) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1.aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre prideľovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

11. Podľa § 9a ods. 1 EP (v znení účinnom do 31.3.2017) ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 56 ods. 2 EP (v znení účinnom do 31.3.2017) aj bez návrhu, môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

13. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom odvolaním dotknutého rozhodnutia, s odvolaním oprávneného, následnými vyjadreniami účastníkov konania a s celým obsahom spisu súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie o povolení odkladu exekúcie do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy je potrebné vo výroku zmeniť a návrh povinného na odklad exekúcie zamietnuť a to z nasledovných dôvodov. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní opomenul

zohľadniť podstatnú skutočnosť jednoznačne vyplývajúcu už zo samotného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a to skutočnosť, že predmetom danej exekúcie je vymoženie len tej časti pohľadávky priznanej právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorá predstavuje zostávajúcu časť judikovanej pohľadávky po vykonaní jednostranného právneho úkonu oprávneného voči povinnému, smerujúceho k započítaniu vzájomných pohľadávok a záväzkov účastníkov daného exekučného konania, t.j. predmetom danej exekúcie nie je časť pohľadávky oprávneného vyplývajúcej z exekučného titulu, s ktorou súvisí konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadnu konkrétnu právnu skutočnosť, ktorá by mohla vyplývať z rozhodnutia vo veci samej v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 a ktorá by mohla v danom prípade zakladať dôvod zastavenia predmetnej exekúcie v zmysle ustanovenia § 57 EP (v znení účinnom do 31.3.2017). Naproti tomu odvolací súd konštatuje, že akýkoľvek výsledok konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/36/2012 nie je spôsobilý akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť predmetnú exekúciu, keďže aj v prípade úspechu povinného v procesnom postavení žalobcu bude mať tento výsledok vplyv výlučne na vymáhateľnosť judikovanej pohľadávky povinného voči oprávnenému vyplývajúcej z rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.9.2015 pod č. k. 7C/52/2012-527 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.8.2016 pod č. k. 8Co/36/2016-582 a na časť pohľadávky oprávneného voči povinnému vyplývajúcej z exekučného titulu, ktorej vymoženie však nie je predmetom danej exekúcie.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie a ani na zrušenie odvolaním dotknutého uznesenia a z toho dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ustanovením § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, t.j. návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.

16. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).